

силни въ царуването на хагана Баяна. Византийците императори плащали годишен данъкъ на аваритѣ, които въ съюзъ съ македонските и други словѣни (623) безуспешно обсаждали Цариградъ. Аваритѣ неизвестно колко време имали подъ своята държавна власть и пра-българитѣ, които, както казахме, едвамъ въ царуването на Кубрата се освободили отъ аварското владичесво. Но и следъ това пра-българитѣ били въ близки отношения съ аваритѣ и взимали участие въ военните имъ походи. Аваритѣ били разбити и покорени (791—803) отъ франките, а окончателно унищожени отъ панонските словѣни, които заставили последния имъ хаганъ Теодоръ (805) да се засели нѣкъде въ околността на днешна Виена. Тогава българскиятъ владѣтель князъ Крумъ вѣщо се възползвалъ отъ случая и по миренъ начинъ разширилъ задунавските си владѣния до р. Тиса, като покорилъ находещите се тамъ пра-българи и авари.³⁰ Послѣдните, както може да се заключи отъ извѣстията на Суидасъ³¹ за българитѣ и на Симеона магистра за Крума,³² ще да сѫ били доста много. Аваритѣ имали голѣмо влияние върху държавното устройство на българитѣ и следъ унищожението на държавата имъ много отъ тѣхъ се слѣли и прѣтопили у словѣните.

Арменци. Въ старата българска държава между другите народи въ голѣмо малцинство обитавали и арменци. Византийскиятъ императоръ Константинъ, нареченъ Копронимъ, заселилъ (746—752) арменци и сирийци въ Тракия на българската граница, за да пазятъ пограничните византийски области отъ българските наше-

³⁰ Вж. нашата студия: Крумовите закони. Спис. на юр. друж. год. IV, кн. VII и VIII, 311, 325.

³¹ IId. 308.

³² Contin. 617.